



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 3/09-80

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. januára 2009 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti L. P., a. s., B., zastúpenej advokátom JUDr. J. F., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Vranov nad Topľou vo veciach jej podaní z 24. júla 2006 urobených elektronickou formou a podpísaných zaručeným elektronickým podpisom a takto

### **r o z h o d o l :**

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti L. P., a. s., vedené pod sp. zn. pod sp. zn. Rvp 32230/08 až sp. zn. Rvp 32715/08 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 32230/08.

2. Sťažnosť obchodnej spoločnosti L. P., a. s., vedenú pod sp. zn. Rvp 32230/08 o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

### **O d ô v o d n e n i e :**

## I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 15. októbra 2008 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti L. P., a. s., B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. J. F., B., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Vranov nad Topľou (ďalej len „okresný súd“) vo veciach jej podaní z 24. júla 2006 urobených elektronickou formou a podpísaných zaručeným elektronickým podpisom.

Z ich obsahu vyplýva, že sťažovateľka podala okresnému súdu návrhy na vydanie platobných rozkazov, ktorými sa domáhala zaplatenia peňažných súm od viacerých dlžníkov. Návrhy na vydanie platobných rozkazov boli podané podľa § 42 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) elektronickou formou a podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona.

Sťažovateľka uviedla, že ku dňu podania sťažností ústavnému súdu neboli konania o jej veciach doručených okresnému súdu 24. júla 2006 právoplatne skončené. Okresný súd nevykonal vo veciach žiaden relevantný procesný úkon (výzva na zaplatenie súdneho poplatku a pod.). V zásade je v konaniach nečinný. Doba konaní v jej veciach je neprimeraná vzhľadom na predmet, povahu a stav konaní.

Predmetom konaní je po skutkovej aj právnej stránke jednoduchá vec (uplatnenie „relatívne nízkej“ peňažnej pohľadávky osvedčenej listinami prostredníctvom návrhu na vydanie platobného rozkazu). Sťažovateľka je (podľa jej tvrdenia) aktívna a poskytuje okresnému súdu potrebnú súčinnosť.

V sťažnostiach sa sťažovateľka domáhala, aby ústavný súd podľa čl. 127 ústavy rozhodol, že postupom okresného súdu bolo porušené jej základné právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Súčasne žiadala, aby jej ústavný súd priznal finančné zadosťučinenie v sume 20 000 Sk v každej z uvedených vecí (spolu v sume 9 700 000 Sk), ako aj úhradu trov konania.

K podaným sťažnostiam sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril okresný súd podaniami doručenými 12. decembra 2008, 17. decembra 2008 a 29. decembra 2008 prostredníctvom svojej predsedníčky. Predsedníčka okresného súdu vo svojich podaniach oznámila, že jej stanovisko zo 4. septembra 2008 podané vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Spr. 783/08 možno považovať za vyjadrenie okresného súdu ako účastníka konania aj v napadnutých konaniach. Z uvedeného podania predsedníčky okresného súdu vyplýva, že v prílohe listu sp. zn. 1SprO/592/2006 z 3. augusta 2006 boli vtedajšiemu právnomu zástupcovi sťažovateľky vrátené jej DVD nosiče priložené k podaniam z 3. apríla 2006 a 24. júla 2006.

Vo vzájomnej písomnej korešpondencii medzi sťažovateľkou a okresným súdom bolo v priebehu roka 2006 sťažovateľke oznámené, že na okresnom súde „*nie je k dispozícii elektronická podateľňa a teda nie sú v súčasnosti splnené podmienky osobitného zákona na prijímanie podaní elektronickou formou prostredníctvom zaručeného elektronického podpisu podľa osobitných predpisov*“ v súlade s usmernením Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 3554/2006-50 z 31. marca 2006.

Sťažovateľka listom z 11. októbra 2006 (doručeným 19. októbra 2006) okresnému súdu predložila opätovne už len podanie z 3. apríla 2006 spolu s jeho prílohou (DVD nosičom).

Predsedníčka okresného súdu ďalej v rámci svojich vyjadrení v tejto veci uviedla, že okresný súd zapísal všetky veci, ktoré tvorili prílohu listu z 30. marca 2006 na DVD nosiči (doručené 3. apríla 2006). V dvadsiatich z uvedených vecí bolo konanie okresným súdom

zastavené (nezaplatenie súdneho poplatku) a v zostávajúcich 566 veciach boli konania okresným súdom prerušené až do právoplatného skončenia konania o určenie neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok medzi S. r. a sťažovateľkou. Sťažovateľka však v týchto veciach proti uzneseniam o prerušení konania podala odvolanie, hoci 24. januára 2008 sama okresnému súdu navrhla prerušiť konanie vo veciach jej návrhov s poukázaním na neskončené konanie vedené Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 7 C 144/06 o určenie neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok.

Predsedníčka okresného súdu ďalej uviedla, že *„mimo vyššie uvedených účastníkov žiadne iné konania pokiaľ sa týka navrhovateľa L. P., a. s. proti odporcom nenapadli“*.

Podľa okresného súdu *„je teda zrejmé, že došlo k stagnácii pri zapisovaní sťažovateľom (označenie sťažovateľky v podaniach okresného súdu, pozn.) uvádzaných vecí, avšak bolo to v dôsledku objektívnych príčin, pretože tunajší súd nebol technicky vybavený na príjem a zaevidovanie podaní prostredníctvom elektronických prostriedkov, a až po potrebnom vybavení zapísal bezodkladne tieto veci do príslušného registra. Podanie sťažovateľa ako aj jeho zástupcu, kde žiada o prerušenie konania do právoplatného konania veci konanej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 7C/144/2006 teda nasvedčuje tej skutočnosti, že sťažovateľ síce tvrdí, že konaním tunajšieho súdu mu bolo upreté jeho základné právo domáhať sa zákonom ustanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR v spojení s právom na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a žiadal v sťažnosti evidovanej na Ústavnom súde SR pod sp. zn. IV. ÚS 33/08-96 zaviazať tunajší súd k úhrade primeraného finančného zadostučinenia do dvoch mesiacov od právoplatného nálezu, avšak v skutočnosti sú tieto jeho tvrdenia iba účelové, čomu nasvedčuje jeho návrh na prerušenie konania ako aj to, že na Okresnom súde Bratislava I prebieha po sp. zn. 7 C 144/2006 konanie o určenie neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok medzi S. r. a teraz sťažovateľom.“*

Ústavnému súdu bol taktiež v prílohe doplnenia vyjadrenia okresného súdu doručeného 29. decembra 2008 predložený list sťažovateľky z 20. októbra 2008 adresovaný

jeho predsedníčke, v ktorom mu sťažovateľka oznámila, že jej boli vrátené DVD nosiče, ktoré boli ako dôkazy v držbe ústavného súdu od začatia konania o sťažnosti. Keďže však ústavný súd svojím rozhodnutím sp. zn. IV. ÚS 33/08 zo 14. októbra 2008 nevyhovel jej návrhu v časti podľa čl. 127 ods. 3 ústavy, je v rámci ochrany svojich legitímnych práv nútená „pokračovať v konaní pred Európskym súdom pre ľudské práva v Štrasburgu. Vydané DVD nosiče budú predložené uvedenému medzinárodnému súdu ako dôkazy a preto do skončenia konania pred týmto súdom nebudú v držbe našej spoločnosti (sťažovateľky pozn.). Uvedené Vám z dôvodu zachovania aktívneho a korektného prístupu dávame na vedomie.“.

## II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 uvedeného zákona.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Z obsahu sťažností a zo spisu ústavného súdu v predchádzajúcej sťažovateľkinej veci vedenej pod sp. zn. IV. ÚS 33/08 vyplýva, že jej návrhy boli okresnému súdu doručené 24. júla 2006 v prílohe sprievodného listu. Okresný súd vrátil v prílohe listu z 3. augusta 2006 sťažovateľke jej podanie (DVD nosiče, na ktorých boli zaznamenané jednotlivé návrhy na začatie konania) späť.

Z dôvodu neprijatia návrhov okresným súdom sa sťažovateľka v záujme ochrany svojich práv obrátila sťažnosťou z 5. októbra 2008 (doručenou 9. októbra 2008) na ústavný súd, ktorý nálezom sp. zn. IV. ÚS 33/08 zo 14. októbra 2008 rozhodol o porušení základných práv sťažovateľky zaručených v čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru v súvislosti s neprijatím uvedených návrhov urobených elektronickými prostriedkami a podpísaných zaručeným elektronickým podpisom a prikázal okresnému súdu v týchto veciach konať podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. V odôvodnení svojho rozhodnutia ústavný súd vyslovil: *„V súlade s týmto príkazom bude povinnosťou okresného súdu opätovne sa zaoberať podaním sťažovateľky z 24. júla 2006 ako návrhom na začatie konania, ktorý bol urobený zákonom ustanovenou formou, a postupovať vo vzťahu k nemu podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, pričom právne účinky tohto podania zostanú zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania...“* Na tomto zásadnom závere nemôže nič zmeniť prípadná okolnosť, že z technických príčin okresný súd nebude môcť podanie sťažovateľky zaevidovať spätne ku dňu jeho doručenia. I tak bude povinnosťou okresného súdu vychádzať z toho, že podanie bolo doručené

s účinkami pôvodného doručenia. Citovaný právny názor je pre okresný súd záväzný (§ 56 zákona o ústavnom súde).

Sťažnosti na prietahy v konaní proti okresnému súdu doručené ústavnému súdu 15. októbra 2008 sa týkajú identických návrhov. Sťažovateľka namieta porušenie síce inej súčasti základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného v siedmom oddiele druhej hlavy ústavy (čl. 46 až čl. 50) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, avšak na základe tých istých podstatných skutkových a právnych okolností vo vzťahu k tomu istému orgánu verejnej moci. Zachovaná je identita namietaného zásahu do jej základných práv – namietaná nečinnosť okresného súdu v konaniach o návrhoch urobených formou elektronického podania, ktoré okresný súd odmietol prijať s poukazom na administratívno-technickú nespôsobilosť. Sťažovateľka v tomto prípade iba zvyrazňuje druhý – časový aspekt namietaného zásahu do jej základných práv, domáhajúc sa priznania primeraného finančného zadosťučinenia.

Namietaná nečinnosť okresného súdu v konaní v období od 24. júla 2006 do 16. januára 2008 (do zriadenia „elektronickej podateľne“) je nevyhnutným dôsledkom (sprievodným javom) toho, že okresný súd odmietol prijať ňou doručené elektronické podania s tým, že nedisponuje potrebnými technickými prostriedkami. Vo vzťahu k tomuto zásahu však sťažovateľka v konaní pred ústavným súdom sp. zn. IV. ÚS 33/08 už dosiahla nápravu (nálezom zo 14. októbra 2008) v podobe uznania (vyslovenia) porušenia jej práv ústavným súdom a v podobe príkazu ústavného súdu adresovaného okresnému súdu, aby o jej návrhoch konal podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (prirodzene vrátane § 6 OSP, ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ako aj § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá).

Označené opatrenia na nápravu porušenia ústavnosti v sťažovateľkinej veci možno vzhľadom na okolnosti daného prípadu považovať za primerané a dostatočné. Pokiaľ sťažovateľka žiada v nových sťažnostiach (ktoré sú predmetom tohto konania) kompenzáciu

formou priznania primeraného finančného zadost'učinenia s poukazom na uplynuvšiu dobu nečinnosti okresných súdov argumentujúc, že nápravu porušenia jej práv nemožno napraviť obnovením stavu pred ich porušením a obdobie, počas ktorého trvajú predmetné konania, pre ňu znamená „... výrazné obmedzenie... vlastníckych práv...“ a problémy v podnikateľskej činnosti, považuje ústavný súd sťažnosti za zjavne neopodstatnené.

V posudzovaných konaniach treba prihliadnuť na podstatnú skutočnosť, že sťažovateľka žalobami vymáha pohľadávky, t. j. majetkové práva, vo vzťahu ku ktorým nie je originálnym nadobúdateľom. Tieto pohľadávky jej boli postúpené S. r. Ten sa v konaní pred Okresným súdom Bratislava I sp. zn. 7 C 144/06 žalobou proti sťažovateľke domáhal určenia absolútnej neplatnosti právnych úkonov, na základe ktorých malo k postúpeniu uvedených pohľadávok dôjsť, t. j. absolútnej neplatnosti Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, ako aj určenia neplatnosti ďalších súvisiacich (tzv. realizačných) zmlúv uzatvorených so sťažovateľkou. Výsledok tohto konania má zásadný význam pre rozhodnutie súdov vo veciach sťažovateľkou uplatňovaných pohľadávok, pretože sa v ňom rieši otázka jej vecnej aktívnej legitímácie týkajúcej sa týchto pohľadávok vymáhaných na základe elektronických podaní. S. r. podal Okresnému súdu Bratislava I žalobu o určenie neplatnosti uvedených zmlúv 12. októbra 2006. Túto skutočnosť S. r. oznámil listom jeho generálnej riaditeľky zo 7. novembra 2006 všetkým (v tom čase 45) okresným súdom Slovenskej republiky, pričom zároveň navrhol prerušenie konaní o návrhoch sťažovateľky.

*Bezprostrednou príčinnou pretrvávania stavu právnej neistoty sťažovateľky týkajúcej sa ňou uplatňovaných majetkových práv preto nie je namietaná nečinnosť okresného súdu vo veciach jej elektronických podaní, ale skutočnosť, že konanie vedené Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 7 C 144/06, v ktorom sa rieši predbežná otázka dôležitá pre rozhodnutie v sťažovateľkiných veciach a ktoré začalo 12. októbra 2006, krátko po podaní návrhov sťažovateľky, nebolo dosiaľ právoplatne skončené a v súčasnosti z dôvodu odvolania podaného proti prvostupňovému rozhodnutiu prebieha konanie v tejto veci pred odvolacím súdom - Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 4 Co 292/08. Vzhľadom na množstvo sťažovateľkiných žalôb a na skutočnosť, že po právoplatnom rozhodnutí o otázke platnosti postúpenia sporných pohľadávok možno o sťažovateľkou uplatňovaných právach*

*rozhodnúť pomerne rýchlo, je procesný postup súdov, ktoré o návrhoch sťažovateľky meritórne rozhodnú až po právoplatnom skončení konania vedeného v prvom stupni pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 7 C 144/06, primeraný okolnostiam prerokúvaných vecí. O tom, že i sama sťažovateľka si bola tejto skutočnosti vedomá, svedčí i fakt, že potom ako jej okresný súd oznámil, že disponuje elektronickou podateľňou a jej podania budú okresným súdom zaevidované do 25. januára 2008, sama prostredníctvom svojho právneho zástupcu okresnému súdu 24. januára 2008 doručila návrh na prerušenie konaní v týchto veciach až do právoplatného skončenia veci vedenej Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 7 C 144/06.*

*Samotná existencia sporu „o vlastníctvo uvedených pohľadávok“, ktorý sa riešil pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 7 C 144/06, zároveň spochybňuje sťažovateľkino tvrdenie o obmedzení jej vlastníckych práv v dôsledku neskončenia konaní vedených na základe návrhov podaných elektronickou formou, keďže dosiaľ nie je zrejmé, či ňou uplatnené pohľadávky patria do jej majetku.*

*Za daných okolností prihliadajúc na možnosť sťažovateľky dosiahnuť v prípade uznania jej nárokov všeobecnými súdmi primeranú kompenzáciu nemajetkovej ujmy a aj prípadnú náhradu škody prostredníctvom právnych prostriedkov zakotvených v zákone č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov je v tejto fáze prebiehajúcich konaní pred všeobecnými súdmi požiadavka na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia predčasná a neopodstatnená.*

*Náprava porušenia ústavnosti, ktorú sťažovateľka dosiahla, spočívajúca vo výroku nálezu sp. zn. IV. ÚS 33/08 zo 14. októbra 2008 o porušení jej práv zaručených v čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru a výroku, ktorým ústavný súd prikázal okresnému súdu v predmetných veciach konať v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku, je v danej fáze konaní primeraná a dostatočná. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia ústavným súdom v konaní podľa čl. 127 ústavy má predstavovať náhradu (kompenzáciu) nemajetkovej ujmy spôsobenej porušením základných práv zo*

*strany orgánov verejnej moci v prípadoch, keď je to nevyhnutné pre dovŕšenie ochrany porušeného základného práva, nie kompenzáciu rizík vyplývajúcich z povahy „podnikateľského zámeru“ obchodnej spoločnosti. Primerané finančné zadostučinenie taktiež nepredstavuje náhradu za uplatnené finančné plnenie alebo prípadnú náhradu škody (I. ÚS 59/02).*

Z organizovania postupu okresného súdu pri vybavovaní podania doručeného mu 24. júla 2006 je zrejmé, že v dôsledku nedisponovania technickými prostriedkami na príjem podaní podaných elektronickými prostriedkami bola v jednotlivých konaniach v dôsledku nemožnosti realizácie práva sťažovateľky podať návrh jedným zo spôsobov ustanovených zákonom okresným súdom porušená, resp. obmedzená dispozičná zásada konania.

Podľa zistenia ústavného súdu okresnému súdu bol po vydaní nálezu ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 33/08 zo 14. októbra 2008 sťažovateľkou doručený prípis z 20. októbra 2008, v ktorom mu oznámila, že DVD nosiče doručené mu pôvodne 24. júla 2008, na ktorých sú jej návrhy zaznamenané, mu nepredloží, hoci ich má vo svojej dispozícii. Pritom sama sťažovateľka si musí byť vedomá skutočnosti, že neposkytnutie uvedených DVD nosičov, ktoré obsahujú jej návrhy zaznamenané v elektronickej podobe, bráni ďalšiemu postupu okresného súdu v uvedených veciach.

Intenzita právnej neistoty účastníka konania je spravidla vyjadrená jeho snahou o uplatnenie svojich práv spôsobom, ktorý je orgán rozhodujúci o jeho právach spôsobilý akceptovať, ako aj snahou o využitie všetkých účinných prostriedkov na ich ochranu. Neposkytnutie súčinnosti sťažovateľkou spočívajúcej v nepredložení vyžiadaného DVD nosiča vedie k spochybneniu jej skutočného záujmu ako účastníčky konania o ochranu jej práv v konaní pred okresným súdom a zároveň aj o dosiahnutie účelu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ktorým je odstránenie stavu jej právnej neistoty. Argument sťažovateľky, podľa ktorého DVD nosiče nemôže predložiť, pretože ich musí poskytnúť ako dôkaz v konaní pred Európskym súdom pre ľudské práva, nemá podľa názoru ústavného súdu potrebnú relevanciu, vzhľadom na existenciu možnosti vyhotovenia kópií tohto DVD.

Z uvedeného vyplýva, že v súčasnosti existuje objektívna prekážka, pre ktorú okresný súd nemôže v uvedených veciach ďalej konať. Táto prekážka môže byť odstránená len súčinnosťou sťažovateľky, ktorá ju však okresnému súdu bez relevantného dôvodu nie je ochotná poskytnúť.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, ako aj s prihliadnutím na doterajšiu dĺžku tohto konania dospel ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde k záveru, že sťažnosť sťažovateľky je zjavne neopodstatnená. Z uvedeného dôvodu rozhodol tak, ako to je uvedené v druhom výroku tohto uznesenia.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. januára 2009